

РЕШЕНИЕ

Номер: 73 , 18.02.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На тридесет и първи януари през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 447 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 от ГПК.

Постъпила е искова молба от АД "Е-П П", ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр.В , В Т-Г, бул."В В" , представлявано от П С С, Я М Д и Г К - членове на Управителния съвет, действащи чрез упълномощен юрисконсулт М.Й.М., ЕГН-***** *против* М.З.А., ЕГН – ***** ***, за установяване със сила на присъдено нещо, че ответницата дължи на ищцовото дружество заплащане на сумата в общ размер на 305.45 (триста и пет лева и 45 ст) лева за обект на потребление, находящ се на посочения горе адрес в с.И Ши, обл.Ра, с абонатен номер:, клиентски номер:, в която сума са включени неплатени фактури за консумирана ел.енергия в размер на 283.70 (двеста осемдесет и три лева и 70 ст) лева – главница на задължението, както и такса възстановяване по фактури, издадени за периода от 10.01.2017г. до 12.05.2017г., мораторна лихва върху главницата в размер на 21.75 (двадесет и един лева и 75 ст) лева, представляваща сбор от мораторната лихва по всяка една фактура за периода от датата на падежа ѝ до 29.01.2018г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане до окончателното му изплащане. Претендира за присъждане на направените съдебни разноски по настоящото дело, вкл. и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с Наредбата за заплащането на правната помощ, приета с ПМС № 4/06.01.2006г.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата М.З.А., ЕГН – ***** ***, не представя писмен отговор, не прави искания и възражения, но в съда са представени платежни документи за извършени плащания на дължимите суми по процесните фактури.

С допълнителна молба вх.№ 3232/29.08.2018г., ищцовото дружество чрез процесуалния си представител, признава извършеното от ответницата плащане на претендираните задължения, ведно с разноските за проведеното заповедно производство, което счита за признание относно основателността на исковата претенция. Моли в тази връзка съдът да уважи изцяло предявения иск, като претендира за разноските по настоящото дело.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Ищцовото дружество "Е-П П" АД – гр.В осигурява снабдяването с електрическа енергия, като всеобщо предлагана услуга по смисъла на Закона за енергетиката, на потребители, присъединени към електроразпределителната мрежа на "Е-П М АД-гр.В срещу заплащане, като я закупуват от дружеството-снабдител, осъществяващо териториално обособена дейност. В тази връзка не се спори между страните, че са обвързани от валидно облигационно правоотношение по силата на сключения между тях договор за продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия, по силата на които ответницата е потребител на ел.енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ) и клиент на ищцовото дружество за описания в исковата молба обект на потребление, находящ се на адрес: с.И Ш, обл.Р, ул."Б" №, с абонатен номер: и клиентски номер:.

Видно от представеното извлечение от сметка към 29.01.2018г. и описаните в него, и приложени по делото фактури, издадени за периода от 10.01.2017г. до 12.05.2017г., е отчетена за същия обект на потребление консумация на ел.енергия, както следва:

- по № ФП0250962609/10.01.2017г., с падеж – 27.02.2017г. за сумата от 59.26 лева, за период 29.11.2016г. - 28.12.2016г.;

- по № ФП0251571189/13.02.2017г., с падеж – 27.03.2017г. за сумата от 287.80 лева, за период 29.12.2016г. - 28.01.2017г.;

- по № ТП3301272066/30.03.2017г., с падеж – 30.03.2017г. за сумата от 19.00 лева, представляваща такса за възстановяване на захранването;

- по № ФП0252436290/10.03.2017г., с падеж – 25.04.2017г. за сумата от 70.67 лева, за период 29.01.2017г. – 27.02.2017г.;

- по № ФП0253297813/11.04.2017г., с падеж – 25.05.2017г. за сумата от 43.67 лева, за период 28.02.2017г. – 28.03.2017г. и

- по № ФП0254067060/12.05.2017г., с падеж – 26.06.2017г. за сумата от 3.30 лева, за период 29.03.2017г. – 27.04.2017г.

Според същите документи, ищцовото дружество е доставяло в полза на ответницата и е отчетена консумирана електрическа енергия за посочения обект на потребление с електромер № 1114021566105074, като консумацията е отчитана ежемесечно и са издадени цитираните горе фактури за съответните периоди, относими към периода на исковата претенция.

Поради неплащане в срок от страна на ответницата на обсъдените горе парични задължения, ищцовото дружество предприело постъпки и със Заявление вх.№ 474/20.02.2018г. по Вх.регистър на РС-гр.К, препратено по компетентност на РС-гр.И вх.№ 759/23.02.2018г., сезира заповедно производство по ч.гр.д.№ 157/2018г. по описа на РС-гр.И по което и по реда на чл.410 от ГПК се снабдява със Заповед от 26.02.2018г. за изпълнение на парично задължение, възлизащо в размер на 283.70 (*двеста осемдесет и три лева и 70 ст*) лева – главница на задължението, както и такса възстановяване по фактури, издадени за периода от 10.01.2017г. до 12.05.2017г., *мораторна лихва* върху главницата в размер на 21.75 (*двадесет и един лева и 75 ст*) лева, представляваща сбор от мораторната лихва по всяка една фактура за периода от датата на падежа ѝ до 29.01.2018г., законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 20.02.2018г. до окончателното му изплащане., както и направени по делото разноски в размер на 25.00 (*двадесет и пет*) лева – дължима ДТ и дължимо възнаграждение за юрисконсулт в размер на 50.00 (*петдесет*) лева. Тъй като Заповедта е връчена на длъжника (ответницата по настоящото дело) при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК и по указание на съда, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК (изм. ДВ бр.86/27.10.2017г., в сила от 31.10.2017г.) с Разпореждане от 03.05.2018г., ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

В хода на настоящото съдебно производство длъжникът М.З.А., ЕГН – ***** е изплатила изцяло задълженията си по процесните Фактури, за което представя 6 броя фискални бонове, всичките от 13.07.2018г., като ищцовата страна признава изцяло извършеното плащане, но претендира като неизплатени и дължими направените разноски по настоящото исковото производство, образувано по повод събиране на процесните вземания.

В производството по настоящото дело ищцовото дружество е направило съдебни разноски в общ размер на 75.00 лева, представляващи доплатена ДТ при образуване на исковото производство. Претендира и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 150.00 лева, дължимо на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с Наредбата за заплащането на правната помощ, като е претендирано в минималния размер по чл.25, ал.1 от цитираната Наредба. За обсъдените разноски страната представя Списък по чл.80 от ГПК. Ответницата не е направила разноски по делото.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 от ГПК. Същият е предявен в срока по чл.415, ал.4 от ГПК при спазване указанието на РС-гр.И по Разпореждането от 03.05.2018г. по ч.гр.д.№ 157/2018г. по описа на съда, дадено към заявителя и ищец в настоящото производство “Е-П П

АД-гр.В. При условията на чл.422, ал.1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 20.02.2018г.

Разгледан по същество – искът е неоснователен.

Безспорно установените по делото фактически обстоятелства сочат на възникнало и съществуващо между страните договорно правоотношение за продажба на електрическа енергия. В качеството си на снабдител и продавач на електрическата енергия, ищцовото дружество доставяло такава на ответницата, която тя консумирала през процесния период 29.11.2016г. до 27.04.2017г. (по дати на издаване на фактурите за консумирана електроенергия: 10.01.2017г. – 12.05.2017г., заявен от ищеца), но не заплатила своевременно дължимата за нея цена. Дължимите от потребителя М.З.А., ЕГН – ***** суми за процесния период са й съобщавани от Продавача при условията и по реда на чл.18а от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на “Е-П П” АД чрез представените по делото фактури, като от своя страна потребителят е следвало да заплати използваната електрическа енергия по начина и в сроковете, посочени във Фактурата, съгласно чл.29 във вр. с чл.18, т.2 и в изпълнение на задължението му по чл.17, т.2 от същите Общи условия. Съгласно чл.26, ал.6 от същите ОУ, потребителят се счита надлежно уведомен, че дължи плащане на използваната ел.енергия в посочените срокове, независимо дали е получил предварително писмено уведомление за размера на задължението, като при това положение изпада в забава след настъпване на падежа на съответната фактура, без да е необходимо изпращане на изрична покана за плащане, а съгласно чл.38 от ОУ – при неизпълнение на задължението си за плащане в срок, дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки прсрочен ден.

При спазване правилата за разпределяне на доказателствената тежест (чл.154, ал.1 от ГПК), в тежест на ответницата е да докаже, че е изпълнила паричното си задължение към ищеца, като е заплатила дължимата цена на консумираната от нея електрическа енергия или са настъпили други правопогасяващи задължението й обстоятелства. Същата ангажира пред съда писмени доказателства (цитираните горе 6 броя фискални бонове от 13.07.2018г.), които установяват извършено след завеждането на иска плащане на претендираните от ищеца вземания по процесните Фактури №№ ФП0250962609/10.01.2017г., ФП0251571189/13.02.2017г., ТП3301272066/30.03.2017г., ФП0252436290/10.03.2017г., ФП0253297813/11.04.2017г., и ФП0254067060/12.05.2017г., което следва да се вземе предвид от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК, имащо значение за спорното право.

По този начин се налага извода за неоснователност на предявения от ищеца установителен иск поради недължимост на претендираните от него парични вземания, вследствие издължаването им в хода на съдебното производство, респ. искът следва бъде отхвърлен.

Доколкото този изход на делото е обусловен от действия на ответницата, извършени след завеждането на иска (предвид, че е погасила в хода на съдебното производство претендираните вземания), т.е. с поведението си е дала повод за завеждане на делото и по аргумент на противното от чл.78, ал.2 от ГПК, съдът прецени, че следва да бъдат възложени на ответницата направените от ищеца съдебни и деловодни разноски в настоящото исково производство, съразмерно на уважената част от иска, т.е. изцяло. Същите са доказани в общия размер от 225.00 лева, в това число доплатената ДТ от 75.00 лева по исковото производство и дължимото възнагаждане за юрисконсулт от 150.00 лева, на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.422 от ГПК, предявен от АД “Е-П Пр, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр.В, В Т-Г, бул.”В В , представлявано от П С С, Я МД и Г К - членове на Управителния съвет, действащи чрез упълномощен юрисконсулт М.Й.М., ЕГН-***** *против* М.З.А., ЕГН – ***** **, за установяване със сила на присъдено нещо, че ответницата дължи на ищцовото дружество заплащане на сумата в общ размер на 305.45

(триста и пет лева и 45 ст) лева за обект на потребление, находящ се на посочения горе адрес в с.И Ш, обл.Р, с абонатен номер: , клиентски номер: , в която сума са включени неплатени фактури за консумирана ел.енергия в размер на 283.70 (двеста осемдесет и три лева и 70 ст) лева – главница на задължението, както и такса възстановяване по фактури, издадени за периода от 10.01.2017г. до 12.05.2017г., мораторна лихва върху главницата в размер на 21.75 (двадесет и един лева и 75 ст) лева, представляваща сбор от мораторната лихва по всяка една фактура за периода от датата на падежа ѝ до 29.01.2018г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане до окончателното му изплащане, като НЕОСНОВАТЕЛЕН, поради погасяване на задълженията в хода на съдебното производство, съобразено от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА М.З.А., ЕГН – ***** ДА ЗАПЛАТИ на АД “Е-П П”- гр.В, ЕИК, представлявано от П С С, Я М Д и ГК - членове на Управителния съвет, сумата от 225.00 (двеста двадесет и пет) лева – направени разноски по исковото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 157/2018г. на РС-гр.И с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: